

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
t. č. X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2025, č. j.: OAM-1339/LE-LE05-LE31-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2025, č. j.: OAM-1339/LE-LE05-LE31-2025, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2025, č. j.: OAM-1339/LE-LE05-LE31-2025, jímž mu žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné. Nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav týkající se rizik návratu do země původu a nebylo správně posouzeno riziko vážné újmy podle ust. § 14a odst. 2 písm. a) a b) zákona o azylu.
3. Po žalobci nelze spravedlivě požadovat, aby čekal na fyzický útok či přímé ohrožení života, než bude hrozba označena za reálnou. Závěr žalovaného, že pokud by X., je pouhou spekulací. Žalovaný rovněž X. zlehčil konstatováním, že X. Není pravdou, že žalobce neuvedl skutečnosti svědčící o obavách z mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení. Jasně vyjádřil obavu o svůj život. Ze stručnosti odpovědí nelze dovozovat, že hrozba není reálná. Žalovaný nezpochybnil žalobcovu věrohodnost, nevypořádal se však s tím, zda je státní moc na Šrí Lance schopna a ochotna poskytnout účinnou ochranu před jednáním soukromých osob. Ochrana musí být účinná a nikoli dočasná. Subjektivní nedůvěra ke státním orgánům neodůvodňuje nevyužití vnitrostátní ochrany, současně však platí, že pokud dostupné informace o zemi původu prokazují opodstatněnost nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby před podáním žádosti vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany.
4. Žalobce je X. a jeho etnikum na Šrí Lance čelí dlouhodobé diskriminaci, která zásadním způsobem omezuje jeho přístup k účinné právní ochraně. Podle aktuálních zpráv ve státní správě, bezpečnostních složkách i policii dominují příslušníci sinhálského etnika. Možnost domoci se spravedlnosti je dále oslabována přetrvávající kulturou beztrestnosti a narušením nezávislosti státních orgánů. Pro příslušníky X. menšiny je proto možnost oznamovat trestnou činnost omezená. Žalovaný se nevěnoval otázce, zda by případná ochrana nebyla kvůli žalobcově etnické příslušnosti pouze formální.
5. Dále žalobce uvedl, že po obdržení napadeného rozhodnutí X. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nesouhlasí s žalobními námitkami, zjistil skutečný stav věci a zabýval se všemi tvrzeními, která žalobce uvedl. Odkázal na napadené rozhodnutí a správní spis. Podle žalovaného se autor žaloby snažil vytvořit azylově relevantnější příběh, žalobce však během správního řízení uvedl X. Námitka týkající se diskriminace X. je obecná. X. Žalobce měl možnost seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí, vyjádřit se k nim a případně navrhnout jejich doplnění. K nově předloženému důkaznímu prostředku, tj. X., se žalovaný nemohl kvalifikovaně vyjádřit, protože neměl k dispozici dostatečnou lhůtu pro zajištění oficiálního překladu a podle něj strojovými překladači nelze text přeložit. Žalobce měl podklad předložit před vydáním napadeného rozhodnutí, protože X. Neuvedl žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, a proto závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že dne X. se žalobce dostavil na pracoviště DS Přílety na Terminálu 1 mezinárodního letiště Praha – Ruzyně a nedisponoval ani cestovním dokladem, ani povolením k pobytu. Předložil šrilanský občanský průkaz. Z kamerových záznamů bylo zjištěno, že téhož dne v X. přicestoval z X., neměl u sebe žádnou letenku ani palubní

vstupenku pro pokračující let a měl v úmyslu vstoupit na území ČR. Žalobci byl odepřen vstup na území ČR a ve stejný den podal žádost o mezinárodní ochranu.

8. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 28. 11. 2025 žalobce uvedl, že je X. národnosti, je schopný dorozumět se X., jeho náboženským vyznáním je hinduismus a nemá žádné politické přesvědčení. Z domovské země odcestoval na svůj šrilanský cestovní doklad dne X. Jeho cílovou zemí byla ČR a chtěl získat ochranu, protože je jeho život na Šrí Lance ohrožen. Dříve ve státech EU nepobýval. O mezinárodní ochranu dříve nežádal. Je zdravý a bezúhonný.
9. Dne 28. 11. 2025 byl s žalobcem proveden pohovor. Žalobce uvedl, že požádal o mezinárodní ochranu z důvodu ohrožení života ve vlasti. X. Druhý den žalobce X. Následně se dozvěděl od rodiny, že X. Rodina to zjistila od místních obyvatel. Žalobce má strach. Událost se stala v X. Během uvedených X. nepožádal nikoho o pomoc, protože měl strach. Policie je zkorumpovaná, je potřeba zaplatit, aby byla činná. V X. bydlel X. u kamaráda, poté odjel na letiště a do ČR. X. Se X. se nikdy předtím ani potom nesetkal, neměl s ním žádné problémy. Během svého pobytu v X. neměl potíže. Před odletem se do rodného města nevrátil. X. Ve vlasti jiné problémy neměl. Pokud by se vrátil do vlasti, bojí se, že by X. Jeho rodina je X., měli X. Otec X., došlo také ke konfliktu X.
10. Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 28. 11. 2025, č. j.: OAM-1339/LE-LE05-LE05-NV-2025, jímž nebyl žalobci povolen vstup na území ČR podle ust. § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu. Doba, na niž nebyl povolen vstup, byla stanovena do 19. 12. 2025.
11. Ve správním spisu jsou zařazeny následující zprávy o zemi původu: zpráva Asylum Research Centre, Šrí Lanka: Zpráva o zemi, IV. Významné politické události od roku 2019, XV. Zacházení s navrátilci, z ledna 2025, a Výroční zpráva Amnesty International 2024/25: Šrí Lanka 2024 z roku 2025.
12. Při seznámení se s podklady rozhodnutí dne 4. 12. 2025 žalobce do protokolu uvedl, že byl během pohovoru nachlazený a přál si vysvětlit další okolnosti. Lidé, kterých se obává, X. Dále zjistil, že X.
13. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 5. 12. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
16. Podle ust. § 2 odst. 6 zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo*

podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

17. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
18. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
19. Žalobce v žalobě namítl, že se obává X. Popsal X.
20. V souladu s ust. § 2 odst. 6 zákona o azylu může být původcem pronásledování i soukromá osoba, pokud stát není schopen nebo ochoten zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu. Ohledně vyhrožování ze strany soukromých osob existuje konstantní judikatura, kterou soud pro přehled připomene. Projednávaná věc se typově shoduje s množstvím případů posuzovaných v minulosti. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v rozsudku ze dne 30. 6. 2005, č. j.: 4 Azs 440/2004-53, uvedl: *„Potíže se soukromými osobami v domovském státě, spočívající např. ve vyhrožování, vydírání apod. nelze považovat bez dalšího za důvody pro udělení azylu. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním.“* (srov. též rozsudky NSS ze dne 10. 3. 2004, č. j.: 3 Azs 22/2004-48, ze dne 18. 12. 2003, č. j.: 4 Azs 38/2003-36, ze dne 27. 8. 2003, č. j.: 4 Azs 7/2003-60, nebo ze dne 18. 12. 2003, č. j.: 6 Azs 45/2003-49). NSS dále v rozsudku ze dne 31. 7. 2008, č. j.: 7 Azs 43/2008-47, konstatoval: *„Tvrze obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob a případně i z jejich násilného jednání, třeba i odůvodněné, by se mohly stát důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by státní orgány země původu takové ohrožení podporovaly, tolerovaly, organizovaly, záměrně trpěly, nezajistily účinnou ochranu apod. Případná nižší efektivita takové ochrany v konkrétních podmínkách té které země však ještě nečiní z takového ohrožení ‚pronásledování‘, a tedy ani azylový důvod.“*
21. Žalovaný nezpochybnil žalobcův azylový příběh a X., odhlédl však od skutečnosti, že v žalobci vyvolal takové obavy, že záhy odjel ze svého rodného města a následně i ze Šrí Lanky. Není nutné čekat na fyzický útok; dostatečně závažným jednáním může být i vyhrožování. Současně nelze spolehlivě určit, z jakého důvodu X. (vizte s. 2 protokolu o pohovoru). Z jejich rozhodnutí nezpůsobit žalobci újmu na zdraví během X. nelze předjímat jejich budoucí jednání. Žalobce uvedl, že je šrílanská policie zkorumpovaná. V obdobných případech se standardně posuzuje, zda je domovský stát schopen a ochoten poskytnout ochranu žadateli o mezinárodní ochranu, žalovaný si však neobstaral žádnou zprávu o zemi původu, která by se věnovala fungování bezpečnostních složek na Šrí Lance. Kvůli nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu nelze posoudit, zda žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy.

22. Žalovaný již v době vydání napadeného rozhodnutí disponoval informací, že X. Z uvedeného postupu však nelze usuzovat, že X.; k takovému závěru opět chybí podklad v podobě příslušné zprávy o zemi původu.
23. Žalobce dále namítl, že X. menšina čelí na Šrí Lance dlouhodobé diskriminaci a jejich přístup k účinné právní ochraně je omezený.
24. Žalovaný si ve správním řízení opatřil dvě zprávy o zemi původu, ve kterých se o X. hovoří opakovaně, a jejich postavení je přinejmenším problematické. Lze namátkou upozornit na následující pasáže z výroční zprávy Amnesty International, která je součástí správního spisu: „*Menšinové komunity, zejména šrílanští X. a muslimové v Severní provincii a Východní provincii, referovaly o pokračujícím sledování, zastrašování a pokračujících represáliích ze strany policie a výzvědných služeb. [...] Mučení a jiné špatné zacházení ze strany policie a bezpečnostních složek bylo nadále problémem. Za období od ledna 2023 do března 2024 bylo Šrílanské komisi pro lidská práva nahlášeno celkem 2845 případů mučení a 675 případů ponižujícího zacházení. Některé zprávy o mučení a jiných formách špatného zacházení ze strany bezpečnostních složek pocházely od X. v Severní provincii.*“ Druhá ze zpráv, která pochází od Asylum Research Centre, popisuje zacházení šrílanských státních orgánů s navrátilci patřícími do X. menšiny. Žalobce své etnikum uvedl v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, žalovaný jej však vůbec nezohlednil. Ačkoli si opatřil zprávy o zemi původu, nijak s nimi v odůvodnění rozhodnutí nepocházel. Žalobce sice neuvedl, že by v minulosti měl kvůli své etnické příslušnosti problémy, nyní se však dostal do situace, X., a proto je nutné posoudit, zda šrílanské bezpečnostní složky poskytují ochranu i příslušníkům X. menšiny.
25. Napadené rozhodnutí sice obsahuje zákonné náležitosti, tj. výrokovou část, odůvodnění a poučení, je však zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, protože žalovaný dostatečně nevyhodnotil možnost příslušníků X. menšiny domoci se vnitrostátní ochrany před jednáním soukromých osob, a současně správní spis neobsahuje podklady, jež by o předestřené otázce adresně pojednávaly, skutkový stav tak vyžaduje zásadní doplnění. Soud neprovedl nové důkazy, protože kvůli výše uvedeným vadám musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. Doplněním skutkového stavu se bude zabývat žalovaný v dalším řízení.
26. Žalovaný si v dalším řízení opatří zprávu o zemi původu, která se bude věnovat fungování bezpečnostních složek na Šrí Lance a přístupu X. k vnitrostátní ochraně. Získané informace posoudí ve vzájemných souvislostech. Současně bude mít na vědomí, že pokud se s žádostí o informace obrátí na zastupitelský úřad ČR, je nutné, aby výsledné zprávy odpovídaly mezinárodně uznávaným standardům pro zpracování informací o zemích původu (vizte právní větu k rozsudku NSS ze dne 30. 1. 2026, č. j.: 5 Azs 64/2025-30). Následně žalovaný opět posoudí, zda žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. února 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce